

## Arrest

**nr. 56 284 van 18 februari 2011  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN LYSEBETH, loco advocaat L. RENTMEESTERS, en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Verzoekster diende via een op 4 december 2009 gedateerd schrijven een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 2 september 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard, die verzoekster op 4 november 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.12.2009 werd ingediend door :*

*(D. P. D. S., R.) (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Reden(en):*

*Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.*

*Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Punt 2.8B stelt dat de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon kan in aanmerking komen voor een regularisatie. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidscontract van onbepaalde duur dd. 01.11.2009 met als werkgever (G. B. A. C.) voorlegt (echter zonder de vermelding van een ondernemingsnummer en loon), kan betrokkene zich toch niet beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. De advocaat van betrokkene schrijft namelijk letterlijk in de aanvraag 9bis dd. 14.12.2009 dat betrokkene sinds begin 2009 naar België kwam om zich alhier te vestigen. Op de woonstcontrole uitgevoerd door de gemeente Borsbeek wordt tevens vermeld dat betrokkene sinds 1 jaar in België verblijft, sinds oktober op dit adres (lees: F. Beirenslaan 277). Bij de aanvraag 9bis wordt echter een getuigenverklaring dd. 26.10.2009 toegevoegd van de heer (F. W.) waarin gesteld wordt dat hij betrokkene sinds een 6 tal jaar kent. Gezien de hierboven vermelde elementen dienen wij echter te stellen dat wij deze verklaring enigszins in twijfel trekken. Bovendien legt betrokkene certificaten voor van 2007 en 2008 afgeleverd in haar land van herkomst. Alle andere getuigenverklaringen vermelden dat zij betrokkene pas sinds ergens in 2009 kennen. De getuigenverklaring van (W. W.) en (I. D.) dd. 08.11.2009 stelt dat zij betrokkene sinds ongeveer 2 jaar kennen, dus niet sinds 31.03.2007. Het door betrokkene voorgelegd paspoort heeft bovendien een inreisstempel dd. 20.01.2009 afgeleverd door de controlepost Roissy in Frankrijk. Betrokkene kan dus onmogelijk aantonen dat zij sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft. Zodoende kan zij zich niet beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene is werkbereid en ze heeft verscheidene kwalificaties behaald in haar land van herkomst, ze legt verscheidene getuigenverklaringen voor en ze heeft zich ingeschreven voor Nederlandse lessen), dit doet niets af aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.”*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoekster eveneens op 4 november 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Reden van de maatregel:*

*• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet*

*van 15 december 1980). Betrokkene toont niet aan sedert wanneer zij in België verblijft"*

Dit is de tweede bestreden beslissing.

## 2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting:

*"(...)*

*Verzoekster kan absoluut niet akkoord gaan met de motivering zoals zij geschiedde in de beslissing, aangezien deze een schending uitmaakt van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.*

*De beslissing houdt immers een bestuurshandeling uit overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen.*

*De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken moet zijn beslissingen op gemotiveerde wijze nemen, hetwelk niet geschiedde.*

*Het Hof van Cassatie oordeelde naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake de motivering van de rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg is tegen willekeur en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen zorgvuldig onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd (Cass. 12 mei 1932, Pas., 1932, 1, 166).*

*Op datum van 14 december 2009 diende verzoekster de aanvraag regularisatie in op grond van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 en de nieuwe instructie van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9, 3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (hierna: "instructie")*

*Artikel 9bis, §1 van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat een machtiging tot verblijf kan worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat hij/zij over een identiteitsdocument beschikt.*

*Deze instructie stelt voorop bepaalde categorieën van vreemdelingen te zullen regulariseren, waaronder:*

### *2. Bepaalde prangende humanitaire situaties*

*(...)*

*Volgende situaties worden beschouwd als prangende humanitaire situaties. Deze opsomming neemt de discretionaire macht die de Minister of zijn gemachtigde bezit niet weg om andere gevallen dan deze die hieronder worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties:*

*(...)*

*4.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.*

*Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.*

*Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.*

*Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:*

*(...)*

*B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.*

*Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op datum van 11 december 2009. Doch zoals tevens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, de verbintenis aangegaan om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te zullen eerbiedigen.*

*Verzoekster diende een aanvraag regularisatie in op grond van haar lokale verankering en mogelijkheid tot werk, Verzoekster vestigde zich begin 2009 in België en bouwde alhier haar leven op.*

*Verzoekster is gespecialiseerd in bepaalde technieken voor haartooi die in België quasi ongekend zijn, dan wel niet aangeleerd worden in de kappersopleidingen. De meerwaarde van verzoekster op de Belgische arbeidsmarkt staat dan ook buiten kijf.*

*De diverse verklaringen die verzoekster voorlegde bij haar aanvraag regularisatie, ondersteunen dat gegeven. Enkele personen kennen verzoekster reeds van in het land van herkomst, zoals onder meer dhr. (W.) en dhr. (D.) en dus inderdaad reeds 6 jaar.*

*Verzoekster betwist niet dat zij slechts begin 2009 naar België kwam. Verzoekster legt inderdaad een inreisvisum voor waaruit duidelijk blijkt dat verzoekster slechts begin 2009 naar België kwam. Dat verzoekster getracht heeft in deze dan ook duidelijkheid te behouden naar de Belgische overheidsdiensten en geenszins haar regularisatieaanvraag heeft willen manipuleren door te veinzen dat zij zich reeds vroeger in België bevond.*

*Dat voor zover de instructie stelt dat vreemdelingen die zich bevinden in een prangende humanitaire situatie, een regularisatie van hun verblijf behoeven, door verwerende partij minstens rekening gehouden moest worden met de humanitaire situatie van verzoekster, quod in casu duidelijk niet is gebeurd.*

*Dat immers verduidelijkt werd hij de instructie dat de lijst van prangende humanitaire situaties niet-exhaustief is.*

*Het proportionaliteitsbeginsel is geschonden indien het voordeel voortvloeiende uit een beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat de vreemdeling er door ondergaat (R.v.V., nr. 3006, 24.10.2007).*

*Dat het proportionaliteitsbeginsel in casu wel degelijk geschonden werd.*

*Verzoekster wenst expliciet te verwijzen naar vaste rechtspraak van de Raad van State, waarin het principe gesteld wordt dat - op straffe van nietigheid - een afweging gemaakt moet worden of er een evenredigheid bestaat tussen enerzijds de motieven van de verwijderingmaatregelen en anderzijds de door de maatregel veroorzaakte ontwrichting van de betrokken vreemdeling (Raad van State 25/9/1986, nr. 26.933, R.W., 1986-87, 2854, e.v.; Raad van State 13/2/1992, nr. 38.739, Arr. RvSt., 1992, z.p.; Raad van State 25/6/1992, nr. 39.848, Arr. R.v.St., 1992, z.p.).*

*De bepalingen uit het E.V.R.M. zijn niet absoluut, doch uitzonderingen dienen wel strikt geïnterpreteerd te worden.*

*Verzoekster verblijft ondertussen bijna 2 jaar op het Belgische grondgebied en heeft zich volkomen aangepast aan de normen en waarden van de Belgische maatschappij.*

*Het beroep dat verzoekster zou uitoefenen alhier in België, is een knelpuntberoep wat maakt dat verzoekster perfect deze leegte zou kunnen invullen en het nodige zou doen tevens de Belgische economie te stimuleren.*

*Verzoekster zette in haar aanvraag uitvoerig uiteen dat zij alles in het werk stelt voor haar integratie in België en de nodige kwalificaties behaalde in haar land van herkomst teneinde haar capaciteiten optimaal te benutten in België.*

*Dat de humanitaire situatie van verzoekster - die wordt beoogd bij de aanvragen op basis van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 - wel degelijk aangetoond en omstandig uiteengezet werd.*

*Dat er bovendien sprake is van een manifest foutieve motivering daar waar de weigeringsbeslissing stelt dat verzoekster niet zou aantonen sedert wanneer zij in België verblijft. Zoals omstandig uiteengezet in voorgaande, is dit wel degelijk wel het geval en heeft verzoekster van in den beginne open kaart gespeeld omtrent haar situatie en mogelijkheden.*

*Dat verwerende partij - door de strikte en rigide toepassing van de diverse criteria uit de nieuwe instructie van 19 juli 2009, compleet voorbijgaat aan de algemene geest van een regularisatieprocedure, met name geval per geval afzonderlijk te beoordelen of de persoon in kwestie gemachtigd is - gelet op haar persoonlijke situatie - tot een verblijf in België.*

*Geenszins vermeldt de bestreden beslissing waarom de weigering van verblijf van verzoekster belangrijker geacht wordt dan de humanitaire situatie waarin verzoekster zich bevindt.*

*Verzoekster kan bogen op een verregaande integratie daar waar zij ondertussen in België haar centrum van sociale, affectieve, economische belangen heeft opgebouwd.*

*Het voordeel voor de Belgische Staat door de uitvoering van de huidige bestreden beslissing staat in volstrekte disproportie met het nadeel dat verzoekster zal ondervinden door de uitvoering ervan.*

*Dat er aldus minstens sprake is van schending van het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel."*

3.2. Verweerder antwoordt als volgt:

*"(...)*

*Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991 en van art. 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen die allen de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.*

*De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).*

*De formele motiveringsplicht, verrat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, TB.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.*

*De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke*

*correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998. F.J.F. 1998, 693).*

*Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.*

*De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.*

*Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan haar aanvraag om machtiging tot verblijf werd verworpen als ongegrond en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.*

*Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.*

*Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.*

*In antwoord op verzoeksters concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat de verwerende partij gelden dat verzoekster in haar verzoekschrift poogt uiteen te zetten dat zij wel dient te worden geregulariseerd omwille van haar humanitaire situatie, waarbij zij verwijst naar haar integratie, haar specialisatie in bepaalde technieken van haartooi / beweerd knelpuntberoep,...*

*De verwerende partij laat gelden dat, zoals ook uitdrukkelijk gemotiveerd in de bestreden beslissing, de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid zich, niettegenstaande de vernietiging door de Raad van State van deze instructies, zoals algemeen bekend heeft geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid deze instructies houdende criteria voor regularisaties verder toe te passen, meer bepaald de vreemdelingen die voldoen aan de opgesomde voorwaarden, te machtigen tot verblijf.*

*Dit is uiteraard net ten gunste van de vreemdelingen die een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend in toepassing van deze instructies (waarop verzoekster zich in haar aanvraag ook beroepen heeft).*

*Naast deze situaties, zoals opgesomd in de instructies, blijft de gemachtigde uiteraard bevoegd om nog steeds discretionair te beslissen over aanvragen om machtiging tot verblijf.*

*"De toepassing van het artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (R.v.St. nr. 167.847, 15 februari 2007):*

*- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;*

*- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid."*

*In casu heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in zijn beslissing vooreerst uitdrukkelijk aangegeven om welke reden verzoekster zich niet kan beroepen op het criterium 2.8B van de instructies; los van de vaststelling door de gemachtigde dat in de voorgelegde arbeidsovereenkomst geen loon en ondernemingsnummer wordt vermeld, wordt uitvoerig uiteengezet dat niet is voldaan aan de verblijfsvoorwaarde (ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007); deze motivering wordt door verzoekster ook niet betwist in haar verzoekschrift.*

*De gemachtigde stelt vervolgens in zijn beslissing dat de door verzoekster aangehaalde elementen van integratie, waaronder ook de werkbereidheid en de kwalificaties die ze heeft behaald, geen afbreuk doet aan het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarde en niet in haar voordeel kan worden weerhouden.*

*Dit geheel binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid, waarover de gemachtigde beschikt dienomtrent.*

*Zoals reeds gesteld heeft de gemachtigde van de staatssecretaris een ruime appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf: De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het middel niet aan dat de gemachtigde hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of heeft gesteund op een niet correcte feitenvinding. De omstandigheid dat in de bestreden beslissing niet wordt verduidelijkt dat de aanvraag tevens wordt onderzocht in het kader van een appreciatiebevoegdheid die ruimer is dan de criteria vermeld in de instructie, vormt geen motiveringsgebrek. Van belang voor het onderzoek of de materiële motiveringsplicht is nageleefd is zoals gezegd of de gemachtigde handelt in alle redelijkheid en steunt op een correcte feitenvinding. (R.v.V, nr. 50 263 van 27.10.2010)*

*Verzoeksters beschouwingen kunnen duidelijk niet worden aangenomen.*

*De bestreden beslissing is ten genoegen van recht gemotiveerd met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing ten genoegen van recht motiveren. Verzoekster blijft in gebreke aan te tonen welk onderdeel van de motivering niet zou toelaten te begrijpen om welke redenen de bestreden beslissing is genomen.*

*De verwerende partij merkt volledigheidshalve nog op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uitoefent en niet bevoegd is om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001):*

*“In het kader van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid over een ruime discretionaire bevoegdheid om te beslissen welke door verzoekster aangebrachte elementen al dan niet aanvaard worden teneinde een verblijfsrecht toe te staan. Deze discretionaire beoordelingsvrijheid heeft echter de redelijkheid tot grens (RvS 16 juni 2004 nr. 132.494). In de instructie, waarvan de toepassing door geen enkele partij betwist wordt, staan enkele situaties beschreven welke als prangende humanitaire situaties worden beschouwd. Verder wordt vermeld dat de opsomming de discretionaire macht van de staatssecretaris niet wegneemt om andere gevallen als een prangende humanitaire situatie te beschouwen. Dienaangaande stelt de verzoekster ook in haar verzoekschrift dat de voorwaarden van de instructie geenszins limitatief zijn en voldoende ruimte toelaten voor een ruimere toepassing waaronder de rubriek andere prangende humanitaire situaties. Aldus lijkt verzoekster zelf aan te geven dat zij niet valt onder één van de in de Instructie opgesomde gevallen. Verzoekster is echter wel van oordeel dat zij onder de andere prangende humanitaire situaties valt. Dienaangaande heeft de gemachtigde van de staatssecretaris binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid, rekening houdend met de specifieke en eisen elementen van het dossier geoordeeld dat de door verzoekster aangebrachte elementen niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Het komt niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toe om zijn oordeel, binnen de wettigheidstoetsing van de bestreden beslissing, in de plaats te stellen van het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris. Evenmin komt het aan de Raad toe om vast te stellen of een bepaald element al dan niet voldoende is om een verblijf toe te staan. Het loutere feit dat verzoekster het niet eens is met de gevolgtrekkingen door de gemachtigde van de staatssecretaris kan de motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen en kan bijgevolg niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.” (R.v.V. nr. 49.674 van 18 oktober 2010)*

*Verzoeksters beschouwingen falen in rechte en in feite, en kunnen niet worden aangenomen.*

*Waar verzoekster dienomtrent nog voorhoudt dat in de bestreden beslissing foutief zou wordt gemotiveerd dat ‘verzoekster niet zou aantonen sedert wanneer zij in België verblijft’, merkt de verwerende partij op dat dit niet gesteld wordt in de bestreden beslissing, doch wel gemotiveerd is dat “betrokkene dus onmogelijk kan aantonen dat zij sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft”, hetgeen vanzelfsprekend iets helemaal anders is.*

*Terwijl geenszins uitdrukkelijk diende te worden gemotiveerd dat 'de weigering van verblijf belangrijker wordt geacht dan de humanitaire situatie waarin verzoekster zich bevindt'; geen enkel wettelijke bepaling vereist zulke motivering.*

*De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft geheel terecht geoordeeld dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond was.*

*De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, art. 9bis van de Vreemdelingenwet inclus. Er is geen sprake van een schending van het proportionaliteit - en redelijkheidsbeginsel.*

*"De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is.*

*Mede gelet op de analyse van het tweede middel, zie hierna, blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt." (R.v.V. nr. 24.638 van 17 maart 2009).*

*Terwijl de bestreden beslissing ten genoegen van recht is gemotiveerd met draagkrachtige motieven."*

3.3.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze werden genomen. In de eerste bestreden beslissing wordt, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, immers gesteld dat de aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond is en hierbij wordt uitvoering uiteengezet waarom de door verzoekster aangebrachte elementen niet volstaan om haar een verblijfsmachtiging toe te kennen. In de tweede bestreden beslissing wordt geduïd dat toepassing gemaakt werd van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en dat beslist werd tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten omdat verzoekster langer in het Rijk verblijft dan overeenkomstig artikel 6 van dezelfde wet is toegestaan. Deze motiveringen zijn pertinent en draagkrachtig.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.3.2. In de mate dat verzoekster de motivering van de eerste bestreden beslissing inhoudelijk betwist en betoogt dat deze "manifest foutief is" voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in het kader van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet moet onderzocht worden.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."*

Uit deze bepaling vloeit voort dat de bevoegde minister of staatssecretaris over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt wat betreft het al dan niet toekennen van een verblijfsmachtiging. Het komt aan hem toe te oordelen op welke wijze hij deze bevoegdheid zal aanwenden. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft zijn beoordelingsvrijheid en derhalve ook deze van de ambtenaren die als gemachtigden optreden deels aan banden gelegd door het publiek maken van beleidslijnen. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze beleidslijnen miskend heeft of een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij stelt weliswaar dat de staatssecretaris in zijn beleidsinstructies heeft aangegeven dat ook rekening dient gehouden te worden met prangende humanitaire situaties, doch toont niet aan dat zij in haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden een dergelijke situatie heeft aangebracht. Uit de aan de Raad ter beschikking gestelde stukken blijkt dat verzoekster louter verzocht om tot een verblijf gemachtigd te worden op basis van het feit dat zij stelde duurzaam lokaal verankerd te zijn en over een arbeidscontract te beschikken en zij hierbij verwees naar de situatie die omschreven is in punt 2.8B van de beleidsrichtlijn. In voormelde bepaling wordt verwezen naar de situatie van de vreemdeling die sedert 31 maart 2007 ononderbroken in België verblijft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, dat toelaat vast te stellen dat er sprake is van een tewerkstelling van minstens één jaar, hetzij van onbepaalde duur en waaruit kan afgeleid worden dat de aanvrager minimaal zal genieten van een inkomen equivalent aan het minimumloon. Het komt toe aan de vreemdeling die een aanvraag indient om tot een verblijf gemachtigd te worden om nauwkeurig aan te geven om welke redenen hij meent aanspraak te kunnen maken op een verblijfsmachtiging. Het bestuur dient deze aanvraag niet zelf aan te vullen en kan de aangebrachte redengeving niet wijzigen of aanpassen. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid heeft de door verzoekster aangebrachte argumentatie in casu grondig onderzocht. Verzoekster betwist de vaststellingen van verweerder niet dat zij slechts sedert januari 2009 in het Rijk is en dat het arbeidscontract dat zij voorlegde geen loon en ondernemingsnummer vermeldde. Er blijkt derhalve niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beoordelingsfout maakte door te besluiten dat verzoekster zich niet in de situatie bevindt die is omschreven in punt 2.8B van de beleidsrichtlijn.

In zoverre verzoekster stelt dat de bestreden beslissing indruist tegen “*de algemene geest van de regularisatieprocedure*” kan de Raad enkel benadrukken dat zij hierdoor geen schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of de materiële motiveringsplicht aantoonst.

Door te volharden in de redenen die zij meedeelde bij haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden en door te pogen de door haar aangebrachte gegevens te herkwaltificeren, toont verzoekster evenmin aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

3.3.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.3.4. Aangezien verzoekster nooit tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk werd toegelaten of gemachtigd en illegaal verblijf een misdrijf is kan zij ook niet gevolgd worden in haar stelling dat de verwijderingsmaatregel die te haren aanzien genomen werd strijdig is met het proportionaliteitsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK